

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/87/1999
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5799899740
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5799899740.41

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci navrhovateľa: v rade 1/X. Z., S.. XX.XX.XXXX, M. XX-XXX H. I., Q. R., v rade 2/ L.M. Z., R.. H., S.. XX.XX.XXXX, M. H. I. XXX, Q. R., zast. JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom v Námestove, Ul. Štefánikova 269/24 proti odporcovi: v rade 1/ X. R., S.. XX.XX.XXXX, M. N. Š., Y.. F. Z. XX, zast. JUDr. Ivetou Ďurčákovou, advokátkou so sídlom v Martine, Ul. Kollárova 49, v rade 2/ X. V. A. L..V., E.J.:XXXXXXXX, V. V. W. M., Y.. Q. X, zast.JUDr. Martinom Fritsom, advokátom so sídlom v Bratislave, Ul. Podjavorinskej 4 za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: L. - V. Q., L..V., E.:XXXXXXXX, V. V. W. M., U. R. X v konaní o náhradu škody takto

rozhodol:

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť navrhovateľke v rade 2/ 111.767,10 Zl a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a ďalej sú povinní spoločne a nerozdielne vyplácať navrhovateľke v rade 2/ počínajúc dňom 01.04.2016 rozdiel medzi minimálnou mzdou v Poľskej republike určenou zákonom a invalidným dôchodkom vyplácaným navrhovateľke v rade 2/ a to vždy do každého 10-teho dňa v príslušnom mesiaci do veku 65 rokov navrhovateľke v rade 2/.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovatelia sa v podanom návrhu voči odporcom v rade 1/ a 2/ domáhali, aby ich súd spoločne a nerozdielne zaviazal zaplatiť vecnú škodu, sťaženie spoločenského uplatnenia a bolestné. Navrhovateľka v rade 2/ si uplatňovala mesačnú rentu do budúca do 65-roku veku ako aj rozdiel medzi priemerným zárobkom a invalidným zárobkom a náhrady straty na zárobku. Tento nárok si uplatňovali v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 29.08.1997, ktorú spôsobil odporca v rade 1/, za čo bol aj právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Martine sp.zn. 2T 62/98. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu navrhovateľa v rade 1/, ktorý utrpel otras mozgu, čiastočné natrhnutie sleziny, pomliaždenie hrudníka, reznej rany obočia a palca na ľavej ruke, s PN od 29.08.1997 do 30.09.1997. Navrhovateľka v rade 2/ utrpela zranenie a to pomliaždenie mozgu, zlomeninu očnénice vpravo, pomliaždenie pravej očnej gule s jej následným operačným odstránením, zlomeniny hornej čeľuste vpravo, krčku a tela pravej stehennej kosti, dvojitú zlomeninu lakťovej kosti vpravo, otvorenej zlomeniny, druhej tretej a prvej zápästnej kosti, roztrhnutie pečene, pomliaždenie hrudníka s krvácaním do pohrudničnej dutiny, pomliaždenie hrubého čreva s PN jedného roka, ktoré zranenie okrem už uvádzanej straty pravého oka zanechalo aj ďalšie následky ako aj stratu čuchu a obmedzenie hybnosti pravého zápästia. V dôsledku týchto zranení sa navrhovateľka v rade 2/ stala trvale invalidná s nemožnosťou zaradenia sa do pracovného procesu. V dôsledku procesu jej ostali jazvy na končatinách, tvári aj na tele, z čoho má zníženú schopnosť spoločenského uplatnenia.

Okresný súd v Martine opakovane rozhodoval o nárokoch navrhovateľov . Tieto rozhodnutia z dôvodov odvolania navrhovateľov boli opakovane zrušované a vracané na okresný súd.

Dňa 20.12.2012 Okresný súd v Martine čiastočným rozsudkom rozhodol o nárokoch navrhovateľov ohľadom vecnej škody, bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Zaviazal odporcov v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľom vecnú škodu vo výške 549,38 €, bolestné vo výške 111.372,24 € a sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľke v rade 2/ vo výške 28.998,21 €. Vo zvyšku ohľadom týchto nárokov ich návrh zamietol. Čiastočným rozsudkom nerozhodoval o nárokoch navrhovateľky v rade 2/ ohľadom mesačnej renty do budúca, do dovŕšenia 65 rokov veku ani o rozdiel medzi zárobkom a invalidným dôchodkom a stratou na zárobku počas PN. Čiastočný rozsudok potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline 8Co 248/2013 zo dňa 28.10.2013. Nakoľko čiastočným rozsudkom bolo vyhovené nárokom navrhovateľa v rade 1/ tento zobral návrh späť a konanie bolo ohľadom neho zastavené. Ďalej sa súd zaoberal len vyššie uvedenými nárokmi navrhovateľky v rade 2/ o ktorých okresný súd nerozhodoval v čiastočnom rozsudku.

V priebehu konania navrhovateľka v rade 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu upresnila návrh ohľadom nároku na náhradu straty na zárobku počas PN v dôsledku úrazu utrpeneho pri dopravnej nehode a tiež po ukončení PN z titulu nemožnosti vykonávať prácu po skončení PN z dôvodu invalidity. Tento nárok podľa nej je dôvodný. V súvislosti s tým poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline v tejto veci pod sp.zn. 8Co 40/2009 zo dňa 28.08.2009, v ktorom bol vyslovený právny názor , ktorým má byť okresný súd viazaný. V zrušujúcom uznesení krajský súd uviedol, že odvolanie navrhovateľky v rade 2/ považuje za dôvodné ohľadom nepriznania jej nárokov z titulu straty na zárobku počas PN a po ukončení PN. Ďalej uviedol, že v tomto smere prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil dôkazy, ktoré boli navrhovateľkou v rade 2/ predložené, pretože navrhovateľka v rade 2/ jednoznačne predkladala potvrdenia o tom, že v prípade, ak by bola zamestnaná by mohla dosiahnuť príjem 1.182 zlotých mesačne, čo bol priemerný plat v Q. v roku 1997 a to v štvrtom štvrtroku. Okresný súd tiež nesprávne vyhodnotil dôkazy, pokiaľ nepriznal navrhovateľke náhradu za stratu na zárobku po dobu PN a tiež rentu, ktorú si uplatnila. V tomto smere poukázal na rozhodnutie R 29/2004. Navrhovateľka v rade 2/ v upresnenom návrhu si uplatňovala len rozdiel medzi minimálnou mzdou v Poľskej republike , teda nie priemernou a výškou invalidného dôchodku , ktorý poberala a tiež vyplatenými nemocenskými dávkami. Poukázala na to, že svoj nárok dostatočne preukázala, nakoľko preukázala dôkazy, ktorými predložila výšku dávok, ktoré dostala. Uviedla, že bezprostredne pred utrpeným úrazom síce nebola v pracovnom pomere, avšak pracovala ako súkromný roľník. Taktiež sa uchádzala aj o zamestnanie. Do spisu predložila doklady, ktorými preukázala výšku minimálnej mzdy v Poľskej republike od 01.07.1997 do 31.03.2016. V roku 1997 v období september až december bola minimálna mzda 450 zlotých, teda za 4 mesiace 1800 zlotých a jej boli vyplatené dávky za toto obdobie 304 zlotých, teda rozdiel je 1496 zlotých. V roku 1998 bola spolu minimálna mzda 5.950 zlotých , vyplatené dávky boli vo výške 536 zlotých, rozdiel je 5414 zlotých. V roku 1999 spolu minimálna mzda vo výške 6.612 zlotých, vyplatené dávky 1.008 zlotých, rozdiel je 5612 zlotých. V roku 2000 minimálna mzda spolu 8.340 zlotých, vyplatené dávky 2.140 zlotých, rozdiel je 6.146 zlotých. V roku 2001 minimálna mzda spolu 9.120 zlotých, vyplatené dávky 6.064,32 zlotých, rozdiel je 3.055,68 zlotých. V roku 2002 spolu minimálna mzda 6.120 zlotých, vyplatené dávky vo výške 6.381,67 zlotých, rozdiel je 2.738,33 zlotých. V roku 2003 spolu minimálna mzda 9.600 zlotých, vyplatené dávky v sume 6.592,12 zlotých, rozdiel je 3.007,88 zlotých. V roku 2004 spolu minimálna mzda 9.888 zlotých, vyplatené dávky vo výške 6.731,06 zlotých, rozdiel je 3.156,94 zlotých. V roku 2005 minimálna mzda spolu 10.188 zlotých vyplatené dávky 6.437,04 zlotých, rozdiel je 3.437,04 zlotých. V roku 2006 minimálna mzda spolu 10.789,20 zlotých, vyplatené dávky v sume 7.099,76 zlotých, rozdiel je 3.689,44 zlotých. V roku 2007 minimálna mzda 11.232 zlotých, vyplatené dávky v sume 7.099,76 zlotých, rozdiel je 4.132,24 zlotých. V roku 2008 minimálna mzda spolu 13.512 zlotých, vyplatené dávky v sume 7.557,82 zlotých, rozdiel je 5.954,18 zlotých. V roku 2009 minimálna mzda spolu v sume 15.312 zlotých, vyplatené dávky v sume 8.023,58 zlotých, rozdiel je 7.288,42 zlotých. V roku 2010 minimálna mzda spolu 15.804 zlotých, vyplatené dávky v sume 8.413,10 zlotých, rozdiel je 7.390,90 zlotých. V roku 2011 minimálna mzda spolu v sume 16.632 zlotých, vyplatené dávky v sume 8.694,38 zlotých, rozdiel je 7.937,62 zlotých. V roku 2012 minimálna mzda spolu v sume 18.000 zlotých, vyplatené dávky v sume 9.448,16 zlotých, rozdiel je 8.551,84 zlotých. V roku 2013 minimálna mzda spolu v sume 19.200 zlotých, vyplatené dávky v sume 9.909,86 zlotých, rozdiel je 9.290,14 zlotých. V roku 2014 minimálna mzda spolu 20.160 zlotých, vyplatené dávky v sume 10.106,80 zlotých, rozdiel je 10.053,20 zlotých. V roku 2015 minimálna mzda spolu v sume 21.000 zlotých, vyplatené dávky v sume 10.493,40 zlotých, rozdiel je 10.506,60 zlotých. V roku 2016

od 01.01.2016 do 31.03.2016 spolu minimálna mzda 5.550 zlotých, vyplatené dávky spolu v sume 2.641,35 zlotých, rozdiel je 2.908,65 zlotých. Spolu teda náhrada za stratu na zárobku po dobu PN a po skončení PN za obdobie od 29.08.1997 do 31.03.2016 predstavuje sumu 111.767,10 zlotých. Ďalej v špecifikácii návrhu si navrhovateľka v rade 2/ uplatnila aj nárok na dopĺcanie rozdielu medzi minimálnou mzdou v Poľskej republike a výškou invalidného dôchodku od 01.04.2016 vždy ku každému 10-temu dňu príslušného mesiaca. Táto špecifikácia navrhovateľky v rade 1/ bola zaslaná odporcom, ako aj vedľajšiemu účastníkov na strane odporcov.

Navrhovateľka v rade 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu trvala na špecifikovanom návrhu. Ďalej uviedla, že jej zdravotný stav jej neumožňuje, aby si našla prácu a z toho dôvodu jej bude v budúcnosti vznikať škoda. V čase dopravnej nehody bola evidovaná na úrade práce. Bola aktívna ako samostatne hospodáriaci roľník. Ak by nebola aktívna ako samostatne hospodáriaci roľník nemala by nárok na sociálne dávky a neskôr by jej nebol priznaný ani dôchodok. Z toho jednoznačne vyplýva, že mala záujem o prácu. V dôsledku nehody stratila možnosť vykonávať prácu, čo je preukázané aj znaleckými posudkami. Za tento stav zodpovedajú odporcovia spoločne a nerozdielne. V súvislosti s tým poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn.8Co 40/2009, v ktorom vyslovil krajský súd záväzné právne stanovisko, ktorým je viazaný okresný súd. Pokiaľ sa týka jej nároku do budúcnosti, teda vyplácanie rozdielu medzi minimálnou mzdou v Poľskej republike a invalidným dôchodkom, toto nie je možné bližšie špecifikovať, nakoľko minimálna mzda sa mení a dochádza aj k zmene invalidného dôchodku a to aj v dôsledku valorizácie. Z toho dôvodu teda nebolo možné bližšie upresniť výšku vyplácania rozdielu medzi minimálnou mzdou a invalidným dôchodkom.

Odporcovia ako aj vedľajší účastník na strane odporcov namietali návrh navrhovateľky v rade 2/ na vyplatenie rozdielu medzi minimálnou mzdou a dávkami, ktoré jej boli vyplatené ako aj platieb do budúcnosti ohľadom rozdielu medzi minimálnou mzdou a invalidným dôchodkom a to z toho dôvodu, že v čase úrazu nebola v pracovnom pomere a preto jej nevznikol nárok na dopĺcanie rozdielu medzi minimálnou mzdou a dávkami, ktoré jej boli vyplácané. Taktiež podľa odporcov jej nevznikol ani nárok do budúcnosti na vyplácanie rozdielu medzi minimálnou mzdou a invalidným dôchodkom do 65 rokov jej veku.

Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keď návrh navrhovateľky považoval za dôvodný. Vychádzal aj zo záväzného právneho stanoviska Krajského súdu v Žiline. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § § 445 a 446 O.z.. Pokiaľ sa týka konkrétnych uplatnených súm zo strany navrhovateľky v rade 2/, tak tieto neboli spochybnené ani vedľajším účastníkom a ani jedným s odporcov a preto ich súd považoval správne vyčíslené aj ohľadom minimálnej mzdy v Q. R. za roky 1997 až 2016, ako aj vyplatené dávky navrhovateľke v rade 2/. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľke v rade 2/ vznikla škoda aj do budúcnosti. Poškodenie zdravia, ktoré utrpela pri dopravnej nehode jej neumožňuje zapojenie sa do pracovného procesu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 151 ods. 3 O.s.p., rozhodol tak, že o trovách konania sa rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu /dvojmo/.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy , potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a/

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.